

LAPILASTRA

Revista mensual de Bescanó

CONSELL DE REDACCIÓ

Angelina Casadevall, Josep Boada, Joan Vivó, Joan M.ª Viader, Pere Magrià, Dolors Vilert, Imma Clos, Assumpció Vivó, Josep Palou i M.ª Angels Vilaplana.

HI COL.LABOREN:

Jaume Casademont, Lluís Vigué, Jaume Gascon i Rodà, Josep Fusés, Josep M.ª Masmiquel, C. Esportiu Bescanó, Ernest Planagumà, Alba Bescanonina, Anna Cabané, Vicens Planella, Francesc Frigolé i Fortià.

PORTADA: Imma Clos

FOTOGRAFIES: Pere Magrià.

MARÇ 1980 - Any 2 - N.º 11

Imprimeix: PAGÈS-IMPREMTA-ANGLÈS

Dipòsit Legal: 315-79

SUMARI

Editorial - pàg. 3
 Notícies i Comentaris - pàg. 4 i 5
 Qui promet molta mel - pàg. 6
 Cròniques del Senat - pàg. 7
 L'Entrevista - pàg. 8 i 9
 D'ací i d'Allà - pàg. 10
 Música-Jazz - pàg. 11
 Un artista a Montfullà - pàg. 12-13-14.
 Lliçons de Català - pàg. 14
 Víctor Català - pàg. 15
 Esports - pàg. 16
 Encara fa sol - pàg. 17 - Eleccions a Alba Bescanonina, pàg. 17
 Eleccions al Parlament de Catalunya - pàg. 18
 De la Carretera de la Vergonya i del Tren d'Olot - pàg. 19
 Atletisme - pàg. 20
 Bústica de LAPILASTRA - pàg. 21
 Passatemp - pàg. 22
 Racons de Bescanó - pàg. 23

LAPILASTRA NO ES FA RESPONSABLE DE LES OPINIONS DELS SEUS COL.LABORADORS.

Editorial

Altre cop a votar. Veus aquí un comentari que la gent repeteix aquests dies. I és que efectivament, dóna la impressió que en poc temps volem recuperar-ne d'altres d'absentisme forçat. Però si bé és cert que per posar en marxa les institucions que desitgem són necessaris aquests passos, el que fa pensar és aquest desencant que molts tenim davant d'una nova convocatòria electoral. Desencant i frustració a l'hora d'unes il·lusions que no acaben de prendre forma i si bé hi ha una crisi econòmica que enfosqueix el panorama no és menys certa la desconfiança creixent amb uns polítics i uns partits que fan del seu personalisme part massa important del seu programa.

Hem tingut dos anys de Generalitat Provisional i si bé la figura indiscutible del President Tarradellas, al que el poble de Catalunya li haurà de reconèixer algun dia la seva abnegada tasca, li ha donat credibilitat no es veu clar qui el pot succeir. En definitiva però, el problema no és pas d'una persona, doncs si en aquest temps Tarradellas ha mantingut a tota costa un govern d'unitat a partir d'ara això no serà així i ha arribat l'hora que un partit imposi el seu programa i aleshores el que està en joc és un model de societat. Això hi ha molta gent que ho té clar i és probable un augment considerable de concurrència a les urnes respecte anteriors convocatòries i si bé els programes en molts casos són confusos i fins i tot intel·ligibles els conceptes dretes i esquerres sí són assimilables a unes determinades sigles.

I és francament interessant veure quin serà el tomb que agafi Catalunya en aquests moments que en diversos països d'Europa hi ha en cert canvi de poders i en els que la dreta sembla refer-se d'una crisi sortida d'un maig del 68 revolucionari. Així els espectaculars canvis de Suècia i Portugal, la fortalesa de Mrs. Thatcher a Anglaterra, la puja de Strauss a la RFA o conceptes com el que la Nova Dreta a França per citar uns exemples ben coneguts, no poden quedar al marge.

Un altre aspecte són les mateixes contradiccions i disputes dels partits que es presenten a les eleccions. Així està per veure el paper a jugar dintre l'electorat socialista, la presència del Partit Socialista d'Andalusia enfront del PSC-PSOE. O que partits com UCD i Convergència, en el fons es diputin una mateixa clientela essent la qüestió de matís l'èmfasi més o menys nacionalista o en definitiva l'excessiva dispersió de partits i tendències que denoten uns afans personalistes que confonen l'electorat.

El 20 de març és a prop i cal que tots votem amb consciència i reflexió pel bé de Catalunya.

Lapilastro

